

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่องการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานโดยทำการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีการศึกษา ดังนี้

3.1 ประเภทของงานวิจัย

3.1.1 ศึกษาวิจัยเอกสาร (Document Research) ได้แก่การศึกษาค้นคว้าต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน ได้แก่ หนังสือตำราทางวิชาการ บทความวารสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต กฎหมาย และพระราชบัญญัติต่างๆ

3.1.2 ศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ด้วยการสัมภาษณ์บุคคลที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์

3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาเรื่อง การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานนี้วิธีการเก็บข้อมูลกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานั้น โดยแบ่งการสัมภาษณ์ กล่าวคือ

จากการศึกษาสถิติของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลโชคชัย เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานครตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549- พ.ศ. 2553 พบว่า มีผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานทั้งสิ้น 17 ราย ซึ่งเดิมผู้วิจัยมีความประสงค์จะสัมภาษณ์ผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานทั้งหมด แต่จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์แล้วพบข้อจำกัดกล่าวคือ ประการที่หนึ่ง ผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไม่มีความประสงค์ในการให้สัมภาษณ์ ประการที่สอง เคสสถานของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเป็นเพียงที่พักชั่วคราวและผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นได้ย้ายออกจากบริเวณเคสสถานดังกล่าวไปแล้วจึงทำให้ไม่สามารถติดต่อได้ และประการที่สามคดีความยังไม่สิ้นสุดอยู่ใน

ระหว่างการสืบสวนสอบสวน ซึ่งจากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานจำนวน 8 ราย นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านการสืบสวนสอบสวนและป้องกันปราบปรามอันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยจึงได้ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจสายสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมและเจ้าหน้าที่ตำรวจสายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างละ 1 ท่าน

3.3 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ในระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2554 จนถึงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2555

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การสัมภาษณ์ได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยได้มีการเตรียมคำถามล่วงหน้าที่เหมาะสมกับกลุ่มประชากรที่ศึกษา คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและจากการรวบรวมข้อมูลมาเป็นแนวทางในการตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจำเป็นอันนำไปสู่การศึกษาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

3.5 การเก็บข้อมูล

สัมภาษณ์จากประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถานการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์และมาตรการในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ โดยมีประเด็นคำถามดังนี้

3.5.1 เพื่อศึกษาลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน

3.5.2 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน

3.5.3 เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการประมวลแนวคิดทางทฤษฎีต่างๆในบทที่ 2 มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ เพื่อสรุปผลการศึกษา โดยการอธิบายแบบพรรณนาวิเคราะห์ต่อไป

- 3.6.1 วิเคราะห์ลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน
- 3.6.2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน
- 3.6.3 วิเคราะห์แนวทางการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของการลักทรัพย์ในเคสสถาน

3.7 จริยธรรมในการทำวิจัย

3.7.1 หลักการพื้นฐานของจริยธรรมในการทำวิจัย

Shrader-Frechette (1994 อ้างอิงใน วรัญญา ภัทรสุข 2545: 222-223) ได้เสนอหลักการพื้นฐาน (basic principles) ด้านจริยธรรมในการทำวิจัยไว้ 3 ประการ ซึ่งหลักการดังกล่าวไม่เพียงใช้ได้ดีในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปใช้ได้ในการวิจัยในทุกสาขาวิชาด้วย ดังนี้

1) หลีกเลี่ยงการมีอคติในผลการวิจัย/รายงานการวิจัย อคติอาจมีขึ้นได้ในการวิจัยบางหน่วยงาน เช่น ในสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งนักวิจัยมีอิสระอย่างเต็มที่ในการทำวิจัย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีอาจเกิดอคติในการสรุปผลหรือเขียนรายงานการวิจัยขึ้นได้ แม้จะโดยไม่มีเจตนาก็ตาม เช่น การศึกษาเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรม หากผู้ทำวิจัยไม่มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้นดีเพียงพอ หรือไม่เคยมีลูกค้าที่อยู่ในธุรกิจเชิงพาณิชย์เลย และขณะเดียวกันลูกค้าเป็นหน่วยงานราชการด้วยกัน ก็อาจนำไปสู่การสรุปผลที่อคติหรือมีความเอนเอียงมาทางฝ่ายภาครัฐก็เป็นได้

2) ส่งเสริมการใช้ผลการวิจัย/รายงานวิจัยที่ไม่มีอคติ หลักการนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ผลงานวิจัยหรือรายงานการวิจัยอย่างไม่ถูกต้อง (misuse) หรือ

การนำไปประยุกต์ใช้ที่ไม่ถูกต้อง (misapplication) ดังนั้น การส่งเสริมให้เกิดการใช้ผลการวิจัยหรือ รายงานการวิจัยที่ไม่มีอคติหรือความเอนเอียง จึงเป็นความพยายามของหน่วยงานวิจัยที่จะใช้ควบคู่ กับหลักการในข้อแรก

3) **ส่งเสริมงานวิจัยให้เป็นสินค้าสาธารณะ** หลักการข้อนี้คือพยายามส่งเสริม งานวิจัยที่ทำให้เป็นสินค้าสาธารณะ โดยมีการแพร่หลายไปยังแหล่งต่างๆ เพื่อให้บุคคลนำไปใช้ได้ ซึ่ง การเผยแพร่ (dissemination of research output)

3.7.2 จรรยาบรรณนักวิจัย

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสมตลอดจนประกัน มาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย โดยที่คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติได้ประกาศให้เป็นหลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไปไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ: ออนไลน์)

1) **นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ** นักวิจัย ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้ เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลหรือนำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุน วิจัยและมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2) **นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย** ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับ หน่วยงานที่สนับสนุน การวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและ ข้อตกลงการวิจัยที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศ เวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไป ตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

3) **นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย** นักวิจัยต้องมีพื้นฐาน ความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยว

เนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัยเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพและเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

4) **นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่องานที่ศึกษาวิจัย** ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิต หรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวังและเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5) **นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย** นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

6) **นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย** นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

7) **นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ** นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคมไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกิดความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

8) **นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น** นักวิจัยพึงมีใจกว้างพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัยยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

9) **นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ** นักวิจัยมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ